

Лист – Євгенію Онєгіну

*Підготувала: Табуленко Анастасія
учениця 9 класу*

*Керівник: Серебрянська Вікторія
Олександрівна*

*Мар'янівський НВК Лисянської РДА
Черкаської області
2016*

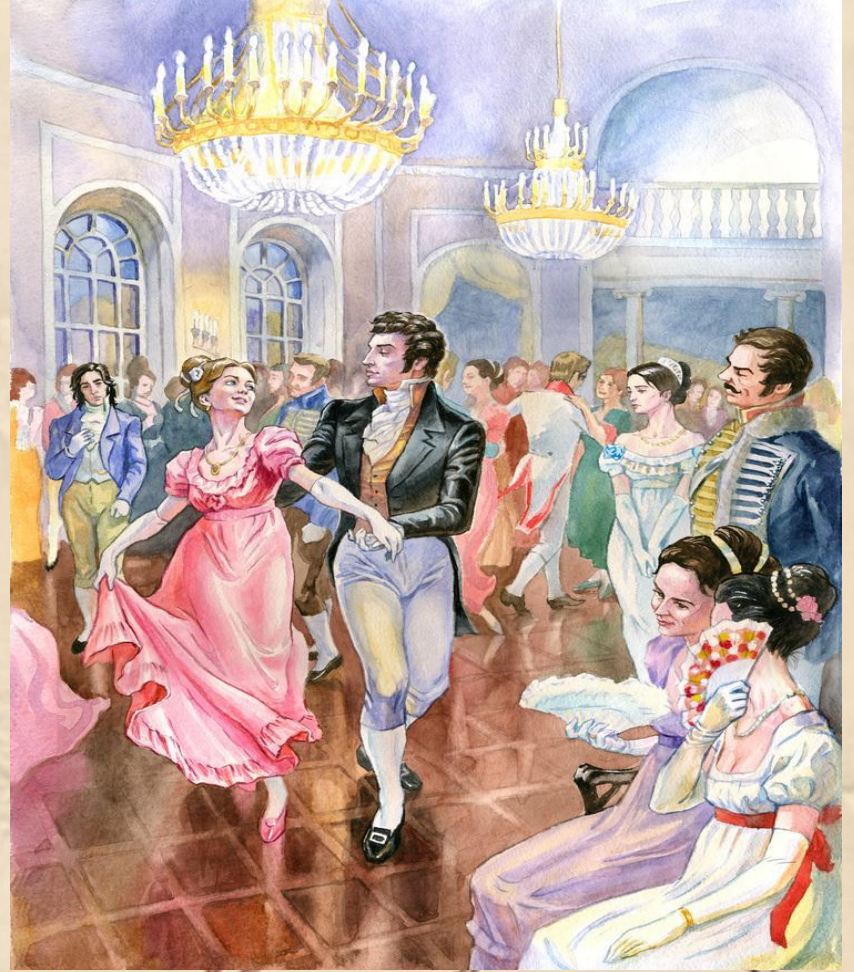

*Дорогий Євгеній,
починаючи читати
твір про Вас, я
навіть не могла
уявити, що Ви
виявитесь настільки
прекрасною і цікавою
особистістю.*

Вже з перших сторінок я дізналась про Ваше життя, про Ваш характер, про те, як Ви проводите своє дозвілля...

*На мою думку, Євгеній,
Ви децю відрізняєтесь від
інших чоловіків. З першого
погляду Ви здавалися мені
людиною гордою,
байдужою та пройнятою
марнославством.
А знаєте чому?*

*Тому що, пане
Онєгін, Ви дещо
зверхньо ставитесь
до жінок. Ось хоча б
ця Ваша фраза: «чим
менше жінку ми
кохаєм, тим більше
подобаємося їй».*

*Це мене в певній мірі
засмутило і я вважаю,
що ця зневага є
недоречною. Жінки
люблять коли їх
поважають і
турбуються про них.*

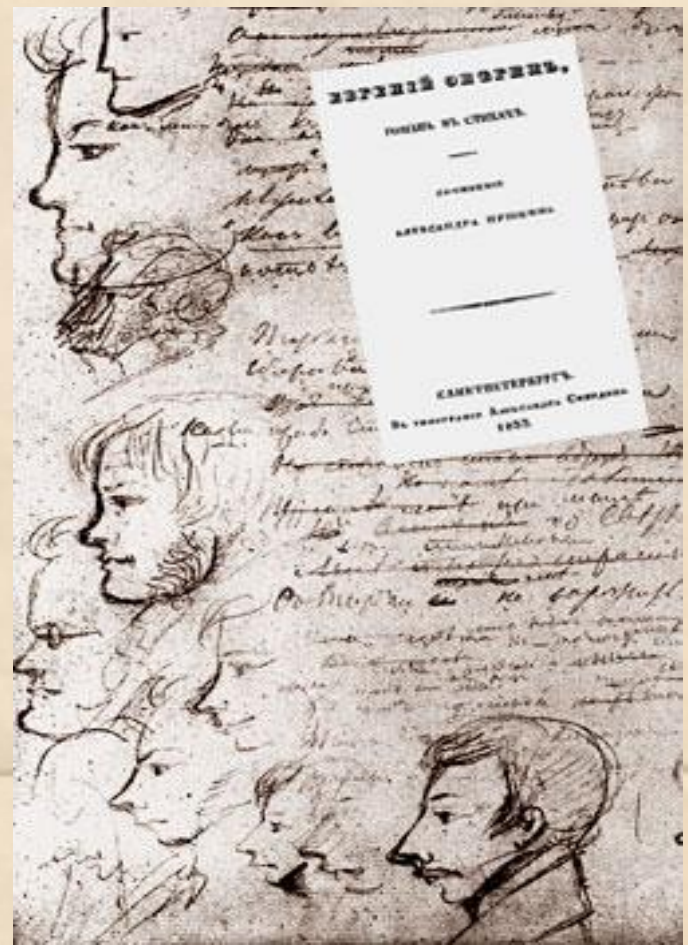

*Проте вникнувши у
Вашу історію, я побачила
який Ви насправді
мрійливий, без прихованих
недоліків, з різким і
холодним розумом,
почуттям честі та
істинним благородством.*

*І це справжній Євгеній
Онєгін. Знаєте, мені
сподобались протиріччя
Вашого характеру. І я
помітила певну схожість
між нами. Я думаю, ми
могли б стати добрими
друзями.*

*На мою думку Ви
зробили безліч
помилوک у своєму
житті. Та вони не
були даремними.*

*Мені б хотілося у
Вас багато запитати і,
відповідно, отримати
відповідь на свій лист,
та нажаль він ніколи не
дійде до свого
адресата...*

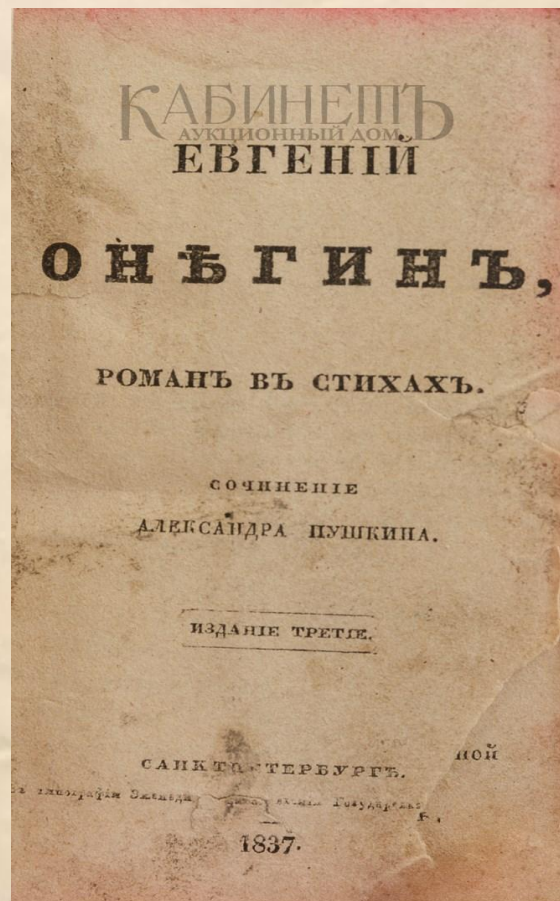

*Що ж, любий
друже, прийшов час
прощатися. Я не
люблю цих
сентиментальних
формальностей. Тож
просто – прощайте.*

З повагою, Анастасія.

P.S.

*Маю надію Ви
візьмете до уваги мою
думку та спробуєте
змінити своє життя
на краще.*

